

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Maria: een nabije gids voor Don Bosco

Don Bosco wordt spontaan in verband gebracht met Maria als 'Hulp van de Christenen', maar deze aansprektitel is slechts gaandeweg op de voorgrond gekomen. In de traditionele volksdevotie werd zij gewoonweg aangesproken als 'Onze-Lieve-Vrouw' of 'Moeder van God' en zo zou de kleine Giovanni haar benoemen als hij op 9-jarige leeftijd zijn toekomstdroom vertelde. Toch maakte Mamma Margherita haar kinderen ook vertrouwd met de verschillende namen die Maria toebedeeld kreeg en met de Mariafeesten die de Kerk doorheen het jaar vierde. In het gezin op de Becchi werd vaak een eenvoudig Weesgegroet of een litanie gebeden en leerden de kinderen op die manier vertrouwen op de moederlijke zorg van God die gestalte kreeg in Onze-Lieve-Vrouw.

Tijdens de eerste jaren in Turijn, de jaren 1840, liep Don Bosco met zijn jongens graag even binnen in de Consolatakerk, een bekende bedevaartskerk in het hartje van de stad waar Maria vereerd werd als de 'Consolata' of 'Troosteres'. Ze was toevlucht en bron van troost voor mensen in nood. Het allereerste Mariabeeldje dat Don Bosco kocht voor zijn Pinardikapelletje in Valdocco was trouwens deze 'Consolata'. In die jaren opende hij een kapelletje in het huis van zijn broer Giuseppe dat toegewijd werd aan Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans. Gaandeweg zien we echter (vooral in de jaren 1850 toen het dogma van de Onbevleete Ontvangenis van Maria goedgekeurd werd) dat Don Bosco steeds vaker sprak over Maria als de 'Onbevleete'. In 1858 publiceerde hij in de *Letture Cattoliche* een belangrijk boekje over de Mariadevotie met als titel '*Il mese di Maggio*' ('*De meimaand*', 192 blz.). Het was voortdurend uitverkocht en werd steeds herdrukt. Het is pas vanaf de jaren 1860 dat we Maria sterker als 'Hulp van de Christenen' op de voorgrond zien komen bij Don Bosco (daarover schrijven we volgende keer meer).

De meimaand was bedoeld als ondersteuning voor de belangrijkste volkse praktijken van Mariaverering en als eerbetoon aan de 'Onbevleete', maar als je de inhoud analyseert, was het voor Don Bosco eerder een instrument om het morele en religieuze leven van de christenen te versterken. Met een bijdrage voor iedere dag van de meimaand was het veeleer een soort spirituele reis doorheen de belangrijkste inhoud van het christelijk geloof, in een verstaanbare taal voor de gewone mensen en voor de jongens die bij hem opgevangen werden.

In het begin van dit boekje gaf Don Bosco de drie voornaamste redenen waarom hij Maria zo belangrijk vond: "Maria is het allerheiligste wezen van Gods schepping, ze is de Moeder van God en ze is onze Moeder." Het ligt voor de hand dat Don Bosco ook hier weer dit werkje aanwendde om veelvuldig naar de Bijbel te verwijzen, met maar liefst 218 citaten. Hij verwees graag naar Lucas 1,28 waar de engel zei: "Verheug u, begenadigde, de Heer is met u." Precies in die woorden zag Don Bosco dé reden om ons toe te vertrouwen aan Maria: zij was vol van genade, door God uitgekozen voor de Menswording van zijn Zoon. Ze aanvaardde spontaan deze roeping, in nederige dienstbaarheid. Van op het kruis schonk Jezus Christus haar als Moeder aan de Kerk en aan iedere mens. Voor Don Bosco zou ze heel zijn leven lang een nabije gids zijn die hem zou leiden in al wat hij deed.

Wilfried Wambeke